

UDENRIGSMINISTERIET

Spørgsmål fra Europaudvalget
til europaministeren af 3.
februar 2012.
EUU alm. del – spørgsmål 53
stillet efter ønske fra Pia
Adelsteen (DF).

Udvalget udbeder sig ministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

EUU alm. del, spørgsmål nr. 53.

Hvad er regeringens almindelige definition af en international voldgiftsaftale og hvordan forholder denne sig til den foreliggende finanspagt? Spørgsmålet stilles i lyset af, at artikel 273 TEUF foreskriver, at "Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvistighed mellem medlemsstaterne, der har forbindelse med traktaternes sagsområde, såfremt tvistigheden forelægges den i henhold til en voldgiftsaftale". Bestemmelsen, der således omhandler voldgift, var ikke ny med Lissabontraktatens indførelse, men har efter spørgerens opfattelse aldrig tidligere været anvendt. Ifølge det foreliggende forslag til finanspagtens ("Treaty on stability, coordination and governance in the economic and monetary union") artikel 8, er netop traktatens artikel 273 hjemlen for at vedtage denne ikke-fællesskabsretlige finanspagt mellem euro- såvel som ikke eurolande.

Svar:

Der er ikke formkrav i forbindelse med indgåelse af voldgiftsaftaler, ligesom der heller ikke er krav om, at en voldgiftsaftale skal være en selvstændig aftale. En voldgiftsaftale kan eksempelvis være en voldgiftsklausul i en aftale. Der er tale om en international voldgiftsaftale, når parterne i forbindelse med en international aftale, uanset formen heraf, aftaler, at en eksisterende eller fremtidig strid skal afgøres bindende af en eller flere personer, som de selv vælger. I henhold til TEUF art. 273 kan medlemsstaterne indgå en voldgiftsaftale og forelægge tvisten for Domstolen, når tvisten har forbindelse med traktaternes sagsområde. Finanspagtens artikel 8 udgør en voldgiftsaftale mellem de kontraherende parter i betydningen i TEUF artikel 273, jf. finanspagtens artikel 8, stk. 3.